

Добре дошли на летище Бургас

Пътник бях аз, но не с багаж, а с моя любим IV-ти клас. Очаквани бяхме, затова да бъдем възпитани се постарахме. „Добре дошли на Летище Бургас...“ - вече всички слушахме в захлас. И при строги мерки за сигурност влизахме от зала в зала. С усмивки, с гостоприемност НАВСЯКЪДЕ ни допуснаха. Да се почувстваме важни във всеки момент не пропуснаха /защото не бяхме туристи, а жадни за знания, може би бъдещи летищни специалисти/.

Всички усещахме – в невероятно преживяване бяхме.

Видяхме товарен самолет как излита. Г-жа Чолакова непробусна за сила на звука да ни попита. Видяхме струя страховита да полита от пожарната кола.

Кола ли казах? – жив „Трансформърс“ - викна някой. И наистина позна – „Пантера“ страшна, укротена от смели и горди мъже. „Пожарникар да стана...“ – мечтата на не едно момче.

Отново потегляме със веселия автобус. Емоцията растеше – ваят въпрос след въпрос. И нови служители ни посрещнаха тук: зала мистериозна, качена високо, а в нея табла, скици, екрани огромни... За какво служат всички те узнахме. И ето, че някой зададе въпрос: „Какво аз да уча, за да работя при вас?“ Засмяха се всички - разбраха, че труда им важен децата ценяха.

А гледката, ахнах! Самолетният паркинг и писти, градът и селата... Всичко на длан се разкриваше и всеки нещo за себе си откриваше.

Продължихме в друга посока. В конферентна зала, запознати с обучението на екипа, а и изпитани бяхме. Но не от госпожата, а от Петъовата майка – приготвила ни бе още изненади, и то без да се вайка.

Преди да потеглим от градската спирка, видяхме музейни експонати с история родна. Едни запазили тайни за полети бързи, други – печелили в битки славни.

ДА ПОМНИМ ГЕРОИТЕ, спасили небето, та и днес в него да летят български самолети!

ДА ЗНАЕМ за тези, които днес работят усърдно и си дават сърцата!

Благодарим Ви, че показахте какво е да ЛЕТИШ на нас децата!

Дебора Димитрова – 10г.

За летище Бургас

За да стигнем в уречения час,
на летището в Бургас,
качихме се на автобус.
С песен и добро настроение
ще гледаме „представление“!
С професии различни да се запознаем,
това и ние и родители желаем.
Посрещна ни екип голям,
начело с родителите Караджови.
И в миг като с възшебна пръчка, и без срам,
почувствахме се като „Холивуд – герои“.
Влизаме с желание, жадни за знание.

Въпроси задаваме, и отговори получаваме.
Зяпнали в захлас,
гледаме пожарната пред нас.
Тя е мощна, най-модерна
и със свръх голяма цистерна
Качихме се на кулата, където
хора отговорни, в униформи
командват самолетите в небето.
После на пистата отидохме,
за да изпратим самолета,
дето излетя за Одеса.

Кристияна Давидова – 10г.

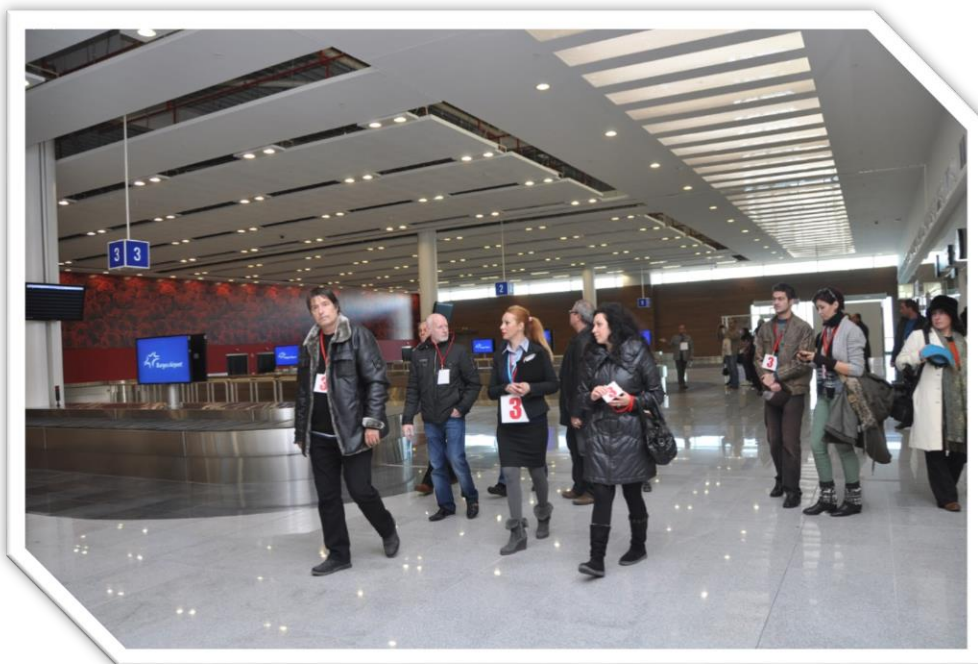

На летището в Бургас

Колко време чаках да стана по-голяма,
за да пътувам в самолет със мама.
Но се оказа, че ще имам шанса аз
да отида на посещение с целия ми клас.
Интересно, много се оказа,
началото на тоз учебен ден.
Какво ли по-напред да ви разкажа?!
Пожарна видях голяма,
най - модерна на Балкана.

Наблюдавахме демонстрация голяма,
с униформи, с водна струя, с много пяна.
Самолет огромен, трмав
потлитна в миг от нас.
Но преди да отлети, има кой
пистата за опасности да провери,
и друг служител- полета да разреши...
Неусетно, вместо пътник аз на самолет
оказах се, с билетче във ръка
в петнайската с посока към чина.

Теодора Тенева – 10г.

Аз да съм пилот

Искам да ви съобщя:
Имам нова мечта!
На летището в Бургас
снимчица направих аз.
Не мисли, че е портрет-
снимка е на самолет.
Той е също като птица.

Нищо, че е без пера-
вдига се като орлица.
Вози хора по света.

О, как тайничко мечтая
да съм в този самолет,
но не като пасажер,
а като успяващ самолетен
инженер!
Или да съм истински пилот,
аз да возя тоз народ!
Да се рея в небесата,
Ах, това ми е мечтата!
Запомнете мойто име -
ще ви возя след години!

Диян Матаров – 10г.

Самолет

Самолет ли е това
дето гледам? – Излятя
от летището в Бургас
и кръжи над нас.

Да, набира скорост, явно
за да стане незабавно
малка точка във небето
и да викаме с детето:

„Самолет № 5, давай газ за Бургас“.

Питам има ли дете, което
вижда самолет в небето
и не вика във захлас:

„...самолет давай газ...“

Кристияна Давидова – 10г.

На Летището в Бургас

На летището в Бургас

Видяхме много самолети.

Те са по-бързи дори от вертолелети.

За да се качиш на самолет,

Първо трябва да си купиш ти билет.

И багажът ти да проверят

за наличие на пистолет.

Правилният номер на самолета

трябва да запомниш ти.

Очаквай да го чуеш-поканят ли те –

на автобусчето бързо се качи!

След това остава само

в небесата да полетиш,

облачетата да видиш рано,

за да им се насладиш.

И пожарната видяхме-как

се управляват пожарникарските коли

узнахме

С бутончета, които се използват – внимание!

Те винаги готови са за отзоваване

Това за мен бе прекрасен ден!

А с нетърпение очаквам „моя“ полет,

за да видя небосклона осветен,

сякаш птица съм, а светът да е под мен!

Йоана Стоянова – 10г.

Летище

Когато бях на летището в Бургас
зърнах в миг голям самолет,
но нямаше пилот.

Беше спрял, сякаш бе заспал.

До него имаше и друг.

Чудих се дали ще отлети на юг?

Товарен, казаха, е той.

Цял танк можел да пренесе за бой.

А пожарникарите смели, показаха
пожарни коли – Пантери ,
като тях преуспели.

Самолети кацат и отлитат в
облаците бели...

Иди да видиш ти и сам се убеди!

Елена Илинова – 10г.

Летище

Летище, хубаво си ти!
 Към теб бързат най-различни хора.
 С багажи, пакети, с огромни букети.
 Всеки някъде пътува – няма край.
 Гледам блести писта –голяма, чиста,
 а до нея, накацали, сякаш птици,
 стоят самолети в редици.
 Всеки чака своя ред
 и литва с бързина голяма,
 първи, втори, трети, полет № 5-ти...
 Толкова е хубаво!
 Не искам да свършва тоз ден!
 Благодаря ти, бургаско летище,
 за туй що разкри ти пред мен!

Нина Костадинова -10г.

ВЪЛНУВАЩО, ИНТРИГУВАЩО, ЗАПОМНЯЩО СЕ!

Трудно е да се опише изживяването, което създадохте за нашите деца! От топлото посрещане до сърдечното изпращане, показахте с всяка стъпка огромното желание, с което сте подготвили това събитие!

Благодарение на Вас и прекрасния екип, децата успяха да получат информация за основните етапи от Вашата работа тази на колегите Ви.

Създадохте незабравими емоции и запалихте искрата на любознанието към нещо ново!

Красимира и Румен, от името на всички родители, благодаря на Вас и колегите Ви за изпълнените с любопитство детски очи, за получените нови знания, за емоцията!

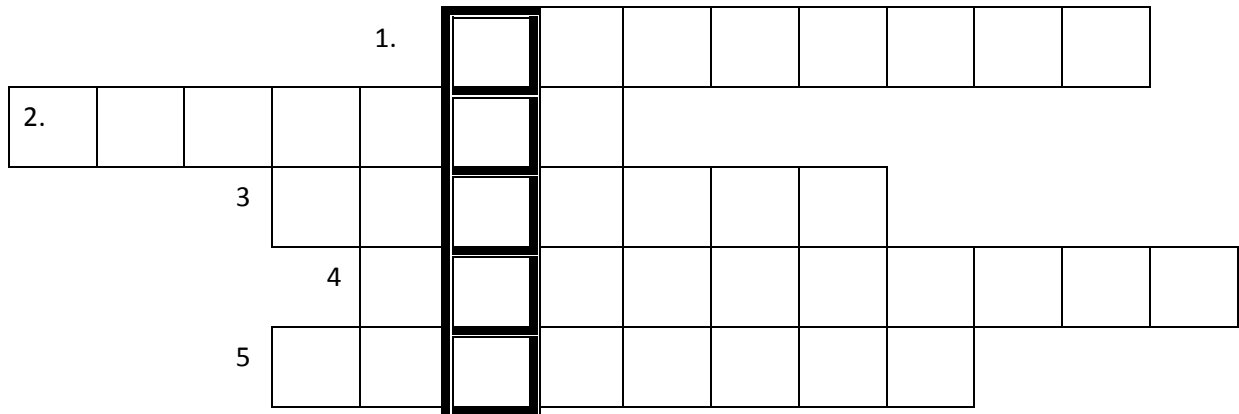
Благодарим Ви, че отворихте един нов прозорец за техните мечти!

Кристалина Китенова

/родител /

Александър Китенов пита : „Познаваш ли професиите?“

1. Знае чужди езици и помага на чуждестраните пътници
2. Поддържа изправността на самолетите
3. Отговаря за сигурността и реда
4. Ако избухне пожар разчитаме на него
5. Проверява пътниците преминаващи границата на държавата ни

Вертикално: Човекът, който управлява самолета

„Гордея се с труда на моите родители”

Основната цел на проекта е учениците сами да разберат , че трудът е необходимост и ценност, че всеки човек е необходим и полезен за обществото, независимо каква професия упражнява.

Създава се съпричастност с ценностите на труда и напредването в живота благодарение на личните качества на родителите, способностите и натрупаните от тях знания. Децата научават много нова информация, полезна за тяхната обща култура и бъдещото им кариерно ориентиране; изгражда се позитивна и емоционална връзка между семействата на служителите и колегите им . Домакините - родители придобиват самочувствие и удовлетвореност от признанието, което получават за своята работа от искреността на децата. Личният им пример помага на учениците да се ориентират в избора на образование и професия по емоционален и незабравим начин извън класната стая.